

Ahoj, zlečenou žroutě, my vás vítáme u naší pravidelně nepravidelné miniserie, kam si budeme zvát zajímavé hosty. A přiteto miniserie můžete poprvé vidět celé naše studio včetně poličky.

Ano, a právě na té poličce je kyníhá, kterou vám dneska budeme představovat, protože ji napsal náš úplně první host.

A já jsem si říkala, že bychom se mohli představit právě, tak je jak je představené na své vlastní kníze.

Podplukovník ve výslužbě Magistr Radek Galáš je český policista, historik, kurátor a publicista, specializující se na historii českých bezpečnostních zborů a kriminalistiky.

Je za kladatelem konference policení historyku a taky autorem desít, jak náš ivek, odznaků a věznamenání policie České republiky.

Pane Galáši, vítejte.

Dobry ráno.

Dobry ráno.

Co byste k tomu představení ještě dodal? Je tam něco na co se zapomělo?

No, tak ze začátku hned budu prudit. Já nejsem podplukovník, ale plukovník.

Nehledají jsem policist a už se výslužby.

Takže máme chybu v té knížce.

Ale to je úplně nepodstat. To úplně stejně důležit.

Ale sníželi vám šarži, ale...

No, je to smutný, ale nevdá mi to.

S tím pohlede.

Jo, určitě.

A aktuálně jste taky ředitelem Muzea Police České republiky.

Přesně tak.

K tomu všemu i k té knížce se dostaneme.

Ale my, když jsme se na vás dělali rešerši, tak jsme zjistěli, že jste vystudovaný horník.

Jak se horník stane policistou?

Ano, jsem vystudovaný horník.

To má strašně dlouhou historie.

A když jsem byl malý, tak jsem to užel být archeologem.

To bylo prostě moje veliká touha.

A v podstatě docházelo k tomu, jak se dostat na tu historii.

Jenom, že žádná střední historická škola v této byla.

A teď se nabízela jediná možnost.

No tak budu na geologie.

Jo, to s tím má jako hodně člověk se furt hrabe v té hlíni a podobný.

No, jenom, že naše rodina, která zromlá nebyla dobře zapřesaná u tejdejšího režimu, tak tam by vstal problém kam jako geologie.

A to byla prestižní záležitost.

Takže nakonec jsem skončil díky protekci.

A přiznávám to.

Tak jsem skončil na baňské promysloví škole v příbrame.

Vystudoval jsem horníka.

Nastoupil jsem na doli v severních Čechách.

Na měděnci.

To byla legendární záležitost tenkrát.

No a tam jsem pobýval až do roku 89.

Mezi tím přišla reforma důlního programu

a ono to mělo jeden drobný háček.

To, že by rušili doli,

tak to by člověk nějak překouste doby

by vás zaměstnali jinde,

že všichni jsme museli pracovat.

No jo, jenom, že problém byl v tom,

že já jsem měl uzavřenou smlouhu na 10 let s dolama.

A bych nemusel na vojnu.

Takže ne, že bych měl modrou knížku vůbec ne.

Ale já měl smlouhu na 10 let,

že budu fírad a prostě nemusím na vojnu.

No jo, ale to teď bylo na jednu bohrožení.

Jsem si říkali, že říkali,

že jsi kryste ve 3 a 20 let,

jak já půjdu na vojnu.

Ještě přeci blázen.

A hozvali se nějaký geny

a v podstatě

jsem nastoupil,

nebo jsem se nechal znábodovat

ke zboru národní bezpečnosti v té době.

On totiž mu dědeček od roku 35 byl četník.

No a tak se vlastně stalo,

že jsem v roce 1989

nastoupil na náhradní vojenskou službu

do Frídku místku.

Jak my jsme tam tenkrát v té době

přátelsky říkali do Mongolska.

A tam jsem začel vykonávat

náhradní vojenskou službu 5 měsíců.

Takže s té vojny jsem se stejně nebyhnul,

ale nebyla dvou letálinu 5 měsíčních.

No i když ti dvou dočáci říkali

než tady byjí těch vašich 5 měsíců

toho vícviku, to tady radši budu dva roky.

No a vlastně prvního

březná 1990

jsem nastoupil
té rýšímu ještě zboru národní bezpečnosti
respektivek policie a o té době
jsem byl víc jak 20 let u policie.
Takže to byla taková ta skratka,
jak já jsem se dostal přes horníka
vlastně k činnosti policisty.
No nás ten horník celkově zaujal
a všli jsme tady s ocevou co s vůbec
učí na hornické škole.
No tak tohle byla úplně urikátní
střední škole, protože nás bylo 19
v celý republice, jediná třída
taková nebyla, to bylo důlní úpravnictví
úprava rut a nerudných surovin.
Odborný název,
ale učili jsme se prakticky všechno,
učili jsme se, my jsme měli
třeba i takový předním kovářství
soustružení a podobný tésařinu,
takže my jsme se učili byť horníkama,
kterým přijorditním posláním
nemělo být ten horník na tý čelbě
a příražbě, ale technik,
důlní technik, krásně český řečeno
štajgr, že jo.
Což se mi teda nakonec povedlo
a bylo to kouzelný, protože když my byli 19
tak já jsem vlastně už dělal
toho štajgra na dolech
a měl jsem třeba s to podřízených
a řídil jsem těžbu
železný rudy
která se dodávala do temelína
do betonu, který se dával kolem reaktoru,
takže to byla obrovská škola.
No ale začínal jsem úplně
jako obyčejný horník
ono tak by to mělo být
asi v každém povolání u tý policie
jsem to měl vlastně stejně.
Začínal jsem jako úplně obyčejný horník
čištěním strůžek pod zemí dole
tam hluboko

a taky záchodu, že jo
tak konec koncertuje osud každého bažanta
no až jsem vlastně se toho
krásnýho dne dostal
na tú pozici toho štajgra
když člověk děl vlastně všechno
možný potou zemíl
ale byly to rudné doli, žádné úhlní
tam bych nevles.
A když jste nastopila k té policie
musel jste si dodělat nějaký vzdělání?
No vzdělání, a jsem měl
po rúmyslovu školu, takže jsem měl maturitu
v té době ešte se nabídali nematuranty.
My jsme jako maturanty
vlastně udělali závědeční zkoušky
a ti nematuranty tam byli
o rok díl
vlastně na tom výcviku
maturitu, oni byli na tak zvaným černým
praporu, na černíaku se tomu říkalo
no a ti v podstatě si tam dodělávali maturu
my jsme nemuseli.
Ale ta škola byla vnímána
vlastně ta policejní škola
byla vnímána jako střední škola
takže
my jsme si dodělávali vícemeně odbornou
část
ale nematuranty si dodělávali ještě maturu
dneska vlastně nematuranty neprímá policie.
Ale když budu mít rád střední
škol s maturitou, tak tý policie možují
a potom se jako dodělá ten odborné vzdělání
nebo už to máte tění pravidla.
No, já se přiznam, že se v tom
vopčas trošku stráci, má to senpak
kapsulo, až tě vysokou školu, že můžu
vzdělávat do spělí
ale dneska to funguje, takže nastoupí
tak policie znábodujú vás
a v podstatě máte základní odbornou
přípravu, to je tuším pěti měsíční
a pod tou se skovává

a plus tedy další nástaboví výcviky
a potom se skovává vlastně ta
že jako maturan nastoupíte a stejně musíte
do policení školy.
A když jste nastoupil ten grád k policii
tak pamatujete si úplně na svojí první případ
na kterým jste se podílal z kolegi.
Já se musím hluboce zamyslet, já jsem nastoupil
na místní oddělení, víte co?
Ono úplně první moje
skúšenost nebyla v rámci
službního poměru
ale v rámci vojáka náhradní
bojencké služby, protože
když byla vychlášena amnesty
Jeváclava Havla, tak nás jako
zálohu ministra vnitra
vyslali v unoru, v lednu
do předova
kde se přepravovali vlastně
vlaky s těma propuštěnejma
trestancyma, bývalejma už
ten okamžik. A protože
ta situace v Praze začala být
opravdu bezpečnostně absolutně nezvládatelné
a ten zborý nezvládal
tak jsme byli posleze nasazené
právě tady v Praze
v centru na noční směny jako vojáci
náhradní vojenský služby.
Bylo svý obrovský kouzlo
a byla to neujířitelná zkušenost, protože
my jsme byli ubitované na Zbraslavy
vždycky nás naložili na obrovské tatry
teď nás přivezli před novou
scénu národního divadla, zrovna
když končilo představení
my jsme začali vyskakovat ven
teď ven vycházeli ty lidi jako už konečně
v té svobodě, že už se mohlo hrát divadle
cokoliv jiného, než to co bylo předeepsané
teď na jednou tam vyskakovali
svojáci s plným paledným průměrem
samopali a bedny, ale

teď ty lidi šleli, že žiž voni nás chtějí
zase postříle tady, jak na nárdí
už zase, jo
a my jsme potom
už zavřeli tvár, věrazili jsme do
Bartolomějské ulicé
nejznámější policení adresa
v republice, že tam jsme odezdali
všechny zbraně
ve vškerí návoje dostali jsme jeden obušek
a pásku se nebyl a s tím jsme
odešli slúžit do ulic, jo
byli přidělené do školské ulicy, pod nás
padalo vlastně václavské náměstí
a hlavní nádraží
ještě jsme měli jeden zákaz
my jsme měli takový fialový nášivky
s nápisem Vojska Ministerstva vnitra
a tu pásku se nebyl
jsme museli nosit přesto
my jsme furt nevěděli proč
a ono to mělo politické důvody, protože
hlas Amerikia Svobodná
Evropa tenkrát vysílaly
že zabijáci z podlisné hory, čili
místo Fridku místku, jedeme do Prahy
vysilňovat cery a ženy
a stríle do politických věznů
že jo, a aby
jsme nebyli identifikovaní, jako ty zabijáci
z podlisné hory, tak jsme to měli přikrejtí
že my jsme velmi rychle přišli na to
že ti, a teď budu mluvit
tou policením, mluvou
že tej propuštěný Muklové
který se tady, který zaplavili
václavák a vlastně
zaplavili hlavní nádraží
tak se vlastně bojí
těch bojáků, bojsk ministerstva
mě teda, protože mají potřit, že jsme něco
jako paragáni, že jo, jsme byli
jaký majinka tý paragáni, ten víc výk
byl v některých ohledech docela podobné

jako rád jsme neskákali z něčeho jiného
jezeře, brineze, švecké bety
a v podstatě
jsme začali tu páskl nosit na druhý straně
a tam jsem se po první setkání
bezprostřední trestnou činností
jako fakt stou brutalitou
já jsem měl jednu jedinou výhodu, nebo
respektive dvě, jednak jsem byl starší nevšich
protože jsem nastoupil poměrně pozdě
a jednak, už na praxi
v příbězích jsme
fárali na úranový dolech
jako praktikanti a tam jsme se
setkávali s trestancema
stejně tak vlastně, když jsem potom dělal
na měděnci, tak celá řada
mých podřízených, nebo kolegů
horníků, no tak byli bývalí trestanci
takže já jsem ovládal jejich
mluvů, já jsem věděl jak je roziznat
podle tetování, já jsem věděl jak se s níma bavit
že jo, pro mě to byla obrovská výhoda
je pravda, že byl okamžit, kdy teda
mě to málem stálo nářez
že v legendárním narcisu
tady v Praze
no nicméně to byla fakt
veliká škola a tam jsem se asi
po první setkání
to bylo loupěžný přepadení
nějakej, vlastně se nemůže menovat
a ně nevím si ještě ten člověk žije
no nicméně, propuštěnej vězeň
přepadnul chudáka člověka
zmidlil ho jako koni, ublížil mu na zdraví
sebral mu všechny peníze
a chytli teda v jaltě
no nicméně, ten poškozený
tenkrát na tom udělní říkáte
mě ani netrápí to, že mi všechno ukrad
ale mě vadí to, že přezden
jsme spolu pod Václavem
hráli na kytoru a zpívali písničky

podkrál, jak se budeme všichni dádě
a v noci on mě přepadne všechno mi ukrad než
takže to byly takové příběhy
těch začínající 90.
který ale byly opravdu
chvílem a byly úsměvné
chvílem a byly dost příšerné
to, co se dělo na hlavním nádraží
v podstatě a pevně věřím, že už nikdy
mi nebude tak obdobu nemělo
to byly hrozný věci
ale to bylo moje první setkání
a potom první policený případ
a se přiznam, že už se to ani moc nepomatuju
to bylo strašná spousta
my jsme potom vlastně a jsem začíná
sloužit vřepích tam jsem byl chvíličku
obaj ho, přepadení
a rozstílení auto
emigrantů
z Rumunska
tenkrát prodávali mosazný prsten
jako zlatý
na bílý hoře
dostali jsme hlášení
takže jako budeme zbalit
o nim byly čtyři dáci
teď ty Peřiny rastřechá
a putovali do Německa
to bylo kouzelný
a my jsme zastavili a ten jeden řidič
najel na hlídku
srazil nám kolegu
a můj duchapřítomní kolega
takže nebudu menovat
no bylo to štěstí
vneštěstí prostřel jim nádřešel
protože to badače tak to nebouhlo
donutil je zastavit
oni vyskočili z toho auto
a začely vyhrožovat tím
že svoje děti budou házet pod kola
projíždějících nákladních vozů
nakonec jsme tam tůle toho člověka

chytali do sítě
kterou tam někde nějaký ten
z toho nákladního auto vytáčí
no a předvedli jsme na místní oddělení
a tam došlo k tomu
tak to místní oddělení obklíčil
utábořil se tam a začaly
prostě na to místní oddělení
utočit to bylo jak ve filmu
pevnost a pačů v Bronxu
no a dopadlo to dobře vyhráli jsme
vyhráli jsme tlumoční kutíkel
přízemí dotněm
bylo kouzelný když
přijel zástupce Rumunské
protože tam si jednal o Rumuny
přijel na míst to byl povolený
jako co s ním máme dělat
on se tam tak rozvěří po strlíité
tam stáli bezbraný
ale bezradný
ale dopadlo to dobře
ten pachatel byl skutečně potom odstíhaný
za útok na veření očintéle
ubližení na zdraví
no a ten zbytek potom poklidně odděl do Německa
takže to byl jako asi takový
první velký případ
a pak vlastně jsem přesídlil do horních měholů
kde se otvíral oddělení
a tam jsem zůstal hodně dlouho
a vlastně tam jsem došel
až na tu pozici
bylo to kouzelný
protože tam byli ty rizí 90
kde jsme zažili všechno možný
a kde jsme ještě používali
takové ty
dneska už vlastně nemyslitelní postupy
a přístupy
a tam jsem si vysloužil svojí policení
přes dívku to byl taky kouzelný
tu první pak tu druhou
takže to bylo takový hezký v období

ale myslím si, že bylo docela dost dresný
a pro spoustu dnešních lidí
i policistů
to je těžko představitelní
a můžeme říct jste přes dívky?
tak ta první byla, jsem byl příměj
to není jak dneska
ale mladé i nabušenej
o štěstí školy vysvěčené
říkali takl bery
i tam ní drbaní
protože jsem kouřil dýmku
to vlastně naši už nejsou na světě
tak už to můžu říct
po cvěli 16
jsem si kupoval ta bag zdámky
kapitán
tak mi říkali
nekde
při doma já se na ně byl
fakt hodný
ale tak to bylo
kouzelný, no nicméně
jak říká mnou, ty 90
i na takovým dle okrají Prahy
kde jsme měli dvě velký síť lišta
13 vesnic
tak jako byly okamžike
a v ním máste
my se musíme zeptat jako ženský
a ptám se hlavně z toho dowodu
80% našich posluchů jsou ženy
a samozřejmě to policení
povoláně je pro všechny strašně přitažlivý
vynímala jste vy jako
policista
třeba výhodu
přiznamování s holkama
no, tak to jsem nevnímál
teda jednak
v té době už jsem byl žena tej po první
a jednak
víte co to bylo trošku jiný
protože my jsme pořád měli ty starý, zelený uniformy

takže to mělo takovou tupach hud
a můžu vám říct, že
vždycky, když jsme zatíkali
nebo zbírali nebo nějakého drbana
tak samozřejmě hlavní argumenty
já jsem seděl s Havelem
říkat, tu Havel seděl v čem
asi v leteským hangárů, ne?
to byly prostě šílené argumenty
samozřejmě, když už neveděli kudy kam
tak nás hlákali, že
my jsme jak ty komunistí, my jsme říkali
no, to je rasté, říkám ne, my jsme horsší
protože my neznáme
protekcí
a bylo vymalováno, takže
nevím, jak ženský na nás letely
no, ale zase musím říct,
že díky možná uniformě
tak jsem se
vlastně seznámil se svojí
současnou manželou, kouz, kterou jsme přes 20 leta
konec koncům jsme taky policistka
a vlastně už tenkrát
uniformu měla, no, takže
jo, letel jsem na uniformu
takže troško, jo
a vyste pak nastoupil na
prezidium policie ČR
jak jste si to užíval, nebyla to
pro vás trošičku nudá, když jste předtím
dělal hlavně v tom zarenu, nechybilo vám to?
Vůbec ne, protože
já jsem, no, nechybilo
to čeku chybí vždy, že jo asi
ale já jsem nastoupil
do týmu
Oldy Martinu, který se potom
posléze stál policením prezidentem
a on v té době
byl náměstek policeního prezidenta
takže já jsem měl tu možnost
a tu čest vlastně
můj i asistovat ve spoustě věci

to byl taky takový potěr z Prahy deset,
že jo, když to tak řeknu
na Praze deset začínala celá řada fenomenálních
policistů
a byly tam fakt strašně
fajn lidi a hlavně ten
krát vznikal tým tak zvaný
Angry Young Man, jo, nadí naštvaní
muži, to byl
speciální tým, který spolupracoval
hlavně s holandskou stranou v rámci
projektu Faray 2000 a
my jsme vlastně měli
hlavně několik věcí
jednak jsme měli přinít do policie
nové věci, které by ta policie
mohla použít a naše
a jednak třeba jedním z úkolů
a to jsme spolupracovali mimo jiné
s jerskou policií
tak byla třeba
zavedenia implementace etického kodexu policie
protože policie do té doby
neměla etické kodex
no a tam jsem přišel do slyku
s celou řadou
fakt zajímavých lidí
ale to už je normální
že to tak nemůžete mít všude jenom samý superlativi
a přišel jsem do slyku
s jinou policení kultúrov
holandskou začel jsme zdi na slovensku
jsem tam koukli jsme se do Německa
podívali jsme se do Polska
opakovaně
a to byly věci, který
protoho v obyčeni v místnáka byli úplně neuvěřitelní
ale hlavně my jsme měli
obrovskou možnost opravdu tu polici
posunout do nějaké
změny
jak to děla jinde
no bylo to fakt fenomenální
bylo to zajímavý, bylo to neuvěřitelný

dělali jsme třeba věci jako
první veřené průzkum
důvěry v polici
to bylo do té doby nevídaný, neslýcháný
ten etický koryk
jsme na konec fakt se psali
tak jsem měl tu úžasnou možnost
se podí podipsat, což bylo kouzelní
a musím říct, že platí do dneška
což je krásný
a posouvali jsme spoustu věcí
spoustu s lepejch huliček, logicky
a když něco bobivuje, tak abyste na něj
nenarazili
Byla to práce, která byla
úřednická, už jsem se nemusel
nikde mydlit s těma drbana
a stíhat
zločince a lumpy
a vnímat to
násilí a neštěstí
protože ve mtě si sčím se policista setká
s někým, kdo někomu
ublížil, nebo s někým, komu byl
ublíženo, takže to je velmi těžký
ale byla to zase práce jiná
a byla to práce, která
mě posunula zase, měkam trošku jinám
to, když v té době
už jsem měl vlastně vystudovalo dokonce
i polici Akademii
to bylo také velmi zajímavá
zkušenost, takže
jo, bylo to zajímavý
bylo to, ne, nudný, to ne bylo
ale díky tomu, že jsme byli v tom letom týmu
mladých našťvaných mužů
a pak jsme vlastně vybudovali
tu první kancelá z podpory kvality
neexistuje, která
vlastně měla podporovat
kvality management v rámci policie
České republiky, to byla
věc, která byla do té době nestlíchána

úplně nový přístupy, že
já mám obavu, že v noha směrech
jsme ale byli najokrouk, ale tak byl pět napřed
a proto se celá řada
věcí prostě nereálikovala, ale
a nebo se realizovala, aniž by to
ty lidi vůbec tušili, že to
vlastně realizujou.

Pomatojte si, jak dopadl ten první průzkum
věcí? No jasně, že si to pamatuju.

A? Víte, to bylo úžasný, protože
tam bylo tuším přes 57% důvěry.
To docela dostal? To bylo obrovské
číslo.

Pan policení prezident ten krát
byl nesměně překvapený
a on ten průzkum byl
specifický, byl telefonický
tou katy metodou, že
bylo to velmi zajímavý, protože
byl opravdu reprezentativní, já už
si nepamatuju, kolik tisíc respondentů
to bylo včetně všechny věkových skupy
na hlavém struktur a podobný,
ale podstatní bylo, že to bylo
asi 25 otázek.

Ten rozhovor měl trvat spravitla
do pěti minut. No jo, ale
on si protahoval třeba na 15 minut.
Ale ne, vynu těch dotazovatelů
ale vynu respondentů, protože
na jednu jsme zjistili, že ty lidi
si o tý policí chtějí bavit. A to bylo
hrozně zajímavý, jíte, nebyl to ten
průzkum, kde vás chytanou na Václaváku.

Máte rád policí?

Tak co na to odpovíte asi, o.

Uspěchám na nákup, takže jelichle něco.

No, nebo v lepším případě nejedaly mi potičku.

A můžeme se rozeznávat,
jestli to ba městská nebo státní.

Takže ten krát ten úspěch byl úpravdu velikej.

A úspěch, jako on nebyl asi překvapující,
protože

normální lidi z policí
přece nemůžou mít problém,
jako jakéj.
To je,
když takhle, to asi zjednoduženě řečený.
V každém případě to byl úplně první průzkum,
který byl relevantní, který byl jasné
a na kterým ta policie buduje dál,
a bym, že ta spokojenost
nebo důvěda v policii
dneska je
ještě vyšší, než byla.
A pamatíte si rok,
ve kterým byl ten průzkum dělanej,
jenom, aby jsme se uměli, jako udělat obrázek.
Dělal to,
to nedělal i pso,
to dělal nikdo jiné, a já se na to potom spomenu.
Ale myslím si, že to musel by někdy v letech 2006-2008.
Zruba na jak...
Ale našel bych ho ještě, protože...
A tohle nám to jako přibližně, to nám stačí,
to nám stačí.
Já se znamy tím, že zpočítačnic nevyhodím,
takže bych ho asi ještě našel.
To je ideální potom.
Co se týka vaší karierní práce
nebo karierního postupu,
tak byste přešel do muzea policie,
jak vás napadlo
přejít
z práce na policením prezídu,
nebo s to překrývalo?
A to bylo ště jinak.
Já jsem z policeního prezídia potom odešel
zpátky na krajské ředitelství policie
Hlavní Stapá.
A tam jsem působil,
kanceláři podpory kvality,
která byla přímo pod ředitelem
a začali jsme dělat takové věci,
jako že jsme založili
česnou jednotku policie České republiky.
Vlastně

v rámci toho těch mladých našťvaných mužů
jsme jednoho krásně odneseděli
v Domažlicích na školním policím
v dysku s tehdejšími jejich šéfem
a teď to víte,
jak to bývá, že o na večeru jsme
a jirili jsme myšlenky
a to vytvoří tedy tedy tedy nejvíc
věcí, že nějak tě dobrý omoku.
A já mu říkám, tyhle představ si,
kdyby jsme zase
udělali přísahu
normálně někde na náměstí.
Jako se to dělo řív, jo?
On povídá, o, o, to víš to.
To se dá, říká, no, to není jen tak.
No jo, jenom, že on nározdíl od nás,
a v podstatě asi 3 měsíce
na to udělal první veřejnou
přísahu veřejnou v uvozovkách
v domažlicích.
Bylo to kouzelní, protože
tam bylo asi 10 přísahajících
nových policistů.
V té době to byla ašťe přísahat,
dnes koušet to Slip slíží.
Což jsem nepochopil, ale to nevadí
ten obsahy pořád stejné.
A tenkrát tam byly příbuzní,
byly tam ti přísahající,
byl tam pan ministr vnitřa Bublán
a byla tam čestná jednotka
v uvozovkách, byl to praporeční,
který na řerdivot smetáku
měl státní vlajku ašťe jít tak
různě zmuchlal, dneska víme,
že to bylo všechno špatně, že jo.
Ale bylo to po první a bylo to krásný.
A já jsem tam byl s kolegama
v četnických uniformách jako připomínka
tradici, protože byli mšavlí přítom
a předem nůstá ten ministr,
tak mu říkám, pané ministři, prosím vás
hlavně vopatrně.

Máva to už šavlí.
Jo, jo, jo, nebojte se, já si dám pozor,
no samozřejmě si pozor nedá, jak si mu
protěl kalhoty.
Aniho, krenka nezakročila, bylo to hezký.
A to byla ta první přísah.
A my jsme potom udělali
tady v Praze
úplně první, skutečně veřejnou
přísahu a to už jsem vlastně byl
jako pražský policista zpátky
a ta se dělala na nágoří muzá
Police České republiky.
A bylo to neuvěřitelný, protože
přisahajících třeba 300-400
těch
příbuznech, známejch kamarádů
a začali se budovat ceremoniály a podobní.
To všechno vlastně vznikalo potom v té Praze.
Začali jsme dělat
i takové věci jako
cenů ředitele. To bylo velmi zajímavý
do té doby byl známej policista roku,
alebo neměl moc kryterii.
Ještě v dobách pana ministra Langra se podařilo,
to jsem byl na prezidiu prosadit určitý
kryteria,
který jsou platný vícemeně do dnes
a ta soutěž dostala vopravdu trošku
jiný a fakt z kvělej
rozmiér, který dneska třeba nedávno
zrovna byly udělené ceny. To člověk
úplně vumdlívá, za co ty chlapy
fakt si to zaslouží.
I ty ženský.
Ten krát vlastně se dělali takovýle
elegerace díky Pražské policie.
A tam jsem díky
svý lásek historii
a i tomu předkovi. Tak už v té doby
jsem byl poměrný úzkým kontaktu
z paní ředitelkou Marcela
a chutovou bylo to kouzelní.
My jsme jí tam dělali ukázky do boví,

že jo a některý věděl,
s tížností na ministerstvě vnitra
bylo to hezký.
A poprvé se tam stílelo, že jo v parku
a teď jsme dělali ty ukázky
zákroků ze všech možných období.
No a tak nějak
mě to začalo víc a víc pohlcovat
na víc moje diplomová práce
na policením Akademii směřovala právě
kde jinám. To bylo porovnání použití
zbraně v období první republiky
1999, když jsem promoval.
No a vlastně
to bylo, jsem si vždycky říká v duchu,
ví do policením, muzá to je
jediný místo, který mi stojí za to jí do civilu.
No a jednou krásný odnej,
aniž by to člověk tušel, tak paní řiděteka
přišla říká, má místo
vedoucího z právi sbírek.
Což jo? A řekl, no a
jak dlouhu mám na rozměšlenou.
No do zejtrka.
Fáj, to je času hromada.
No a fakt jsem to vzal.
No a od tý době vlastně to bylo
roku 2012.
Tak jsem vlastně v civilu
a odešel jsem do
policením muzá, jako vedoucí z právi
sbírek a od tý době tam jsem.
Na testete teda na postu ředitele.
A co obnáší práce ředitele muzá?
Co to je pravdou, nebo společensky přijatelnou
odpověď. Mě i niepravdu,
aniž pravdu.
No, když jsem
přebídal tohle místo právě po
mnohem, ako to jí tak ona
zvedla ten varovný prsta říká
ale myslí si, že potom budeš vít jako
nějakou nějakou jaký čas na
historickou práci, ona to zapomeň.

Jsem řekl o Marcelko, nebo
oj, to asi udělám.
Nebyla vědma,
to byla přímo, to vyběštila.
No je to všechno možné,
jenomné, ta historická práce
ale i tak se snažím si na toto místo
udělat.
Je to vlastně
sklepáš po střechu
člověk musí být už všechno
elektrikář, instalatér, pokrajívač
já nevím, přes kamery
a samozřejmě do toho personalista
a účetní
a prostě všechno možné normální práce
ředitele.
Ale jsou tam fajn lidi a
dobře se mi tam s níma pracuje
no, když ty lidi potom
jsou z něčím nespokojený
no tak to musíte řešit, že
řešíte to prostě normální práce ředitele
ale jak říkám, snažím se si tam vždy
nechat a jsou nějaké malé bokínko
na nějaký ten
zločin, na nějakou to historickou
věc, bohromně mi v tom pomáhá právě
ta konferenci, policijní historiků, kterou
jsme vlastně založili v roce 2007
to jsem ještě byl vlastně na policijní
prezidiu, jo.
A která vlastně v odtí doby
teď bude 18. ročník, že
jde v jednom kuse.
Takže to jsou takové věci, který
ty si nechává člověk pořád, ale
bovnáší to prostě všechno, no.
Vemte si, že to je objekt, který založil
Karel IV a do dneška
vlastně stojí je to chráněná památka
a od toho se odvíjí spouste dalších
věcí, no ale je to radoost.
My se k ty vaší práci

ještě mimo muzoumi
jako takové dostaneme, ale
ještě k tomu muzeu, jaká
zbírka je podle vás
aktuálně muzeu nejcenější, nebo
nejzajímavější.
No rozhodně je to teda zbírka muza
takže úplně všechno.
Uplně všechno.
Nemáte tam ráni, tak dobře, tak jinak
nemáte tam ráni nějakou oblíbenou část.
No mám
muzoumi.
Takhle.
My máme zbírku rozdělenou na X
pod zbírek, protože to se by se nedalo.
Fotky, negativy filmy
potom tam máme já nevím, falzifikáty
stejnokroje odznaky řády
vysnamenání modely, písemnosti
a tisky, ty jsem si nechal, protože
je vopravdu málo a zbraně.
A samozřejmě
to jsou věci, který jsou
úžasný. Já myslím, že každý si tam může
najít něco sviho, protože
třeba jen zbraní tam, my máme nepředstavitelný
množství zbraní. My jsme vlastně
zvojákama jediný muzeum v Republice,
který může
a sbírat bostrý zbraně.
To žádný muzeum nemůže.
Děláme pouze mi
zvojákama, takže jsou tam některé
věci unikátní, jsou tam
tímavý věci, jsou tam vražedný věci,
že jo samozřejmě
co se týče kriminalistiky, no tak
máme tam spisy, předměny
doliční a podobní fotografie
máme řadu unikátních fotografií
nedavno jsem dokonce
v těch zbírkách, jak je děláme revize pravidelný.
Tak jsem našel štočky

ty ještě potom musíme
v spolupráci s kriminalistickým ústavem
ověřit jejich pravost. To jsou
štočky, z kterých bylo těštěný
pátrání po jízním kole
případu atentátu na Reinhard
a vypadá to, že jsou to originály.
Jeho je ich tam několik
a je to přesně vidíte na těch plagátech
co bylo, teď vidíte ten štoček říká
no jasně teď se koukne ta materiál,
to je ten zintály, jak se tomu říkalo
nekvalitní zinek, z který o se ty desky
dělali, řekám fajn, to bude možná
bohno, takže po dohodě s kriminalistickým
ústavem necháme udělat expertízou
a oni nám přibližně datují si ano nebo ne,
takže je tam spousta věcí,
který jsou hrozně zajímavý prostě.
Já takhle asi nedovedu říct,
co je tam nejkrásnější,
nejzajímavější, nejvzácnější
zbírka, to se asi říct nedá.
Dobře, já bych se ptala jinak dokázal byste říct
nejstarší a třeba nejnovější
předmět, který v muzeu máte.
No, nejstarší předmět
tam je stejno,
když to bez mŕvod vzniku
muzea, tak tam je
exponát číslo 1 z roku 64,
protože v roce 64
to muzeum bylo založené jako
muzeum po hraniční strážě.
A to je tam první příjrustek
a to je stejnokoroj příslušníka
pohotovo snípluku 1 mb,
který bojovali na Slovensku
v roce 47.
To je asi nejstarší
jako příjrustkový,
jinak asi nejstarší
v současní době tam můžeme mít
a jsou to tisky,

tak zvaný mortíáty.
To jsou vlastně kremářské písňě,
který se zpívali
a k tomu se ukazovalo vždycky
tím ukazovátkem, že ten příběh
jako komiks a ten je
z roku 1849, to znamená
ešte před vznikem četnictva
vlastně. Takže to
je asi nejstarší exponát
jako takovej, který tam máme. Co se týče
on popisuje vraždu, jak jinak
že to bylo takový
blesk tehdejší debi.
A co se týče
četnických památek, tak asi vůbec
nejstarší máme z roku 1850
výstronní předpis
originál a v roce 1850
vlastně to četnictvo vzniklo.
Takže to jsou ty nejstarší a nejnovější
a teď
nechci vyprávět
nesmysli nejnovější, co tam máme
tak jsou motocykly dvě.
My máme nádhernou sbírku služebních
motocyklů a to je
teréní motocykle, který
sloužil u Cizinecké policie,
teď o vystavujeme nově
no a máme na cestě ešte novější
motocyklá a ty motorky mám hrozněra
tak je
Yamaha
Věrážo, 650
to je krásná, pojízna
a nevěřil by tomu nikdo
ale je od utvěřeného rychleho nasazení
v civilním provedení.
Měli ho tam jako služební, takže
už dosloužil adek
k nám do muzea, takže máme tam takový dle pěkný věc.
To jsou ty nejnovější
v loňským roce nám přibyli některý

třeba úžasný pozůstavost
po padlých policistech, četnících
a nebo jenom po přeživtích
četnících a policistech
takže ho hezký věc jsou tam jako nový přídůstky.
Takže se vám může ozřívát i veřejnost
že má třeba nějaký věc, který
si myslí, že by patřele do muzeá
no jen hošť a větší kapky
čimíce ozvou, my
my vlastně získáváme
eksplonáty několika způsoby
odborně se tomu říká akvizice
že jo, buď nákupem
což je trošku problematický
protože to je věc
kterou musíte vlastně ze hlediska
to ekonomického procesu plánovat a ne
vždycky to je možný v případě
nějakých aukcií a podobný.
Darem, což je úplně
fenomenální a skvělí a my za to potom
dáváme krásné děkovné lista
a jsme schopný zveřenit i to,
že nám to daroval pokud si to předárce
ten a ten dárce nebo převodem
což bývají věci, který jsou
bezúplatným převodem majetku
třeba brámcí muzeum policie
policie má něco věřazeného
ono nás osloví chcete to do sbírek
my řekneme fine, tohle se nám líbí
to chceme
a oni nám to vlastně účetně převedou
a je to naše, my to dáme do sbírek
a hotovou 20. Bohužel
ten prostor nám nedovoluje
takovýle akvizic převodem
mít víc a už nemám kam dát
třeba další člun
nejde, máme tam 1, 2, 3
3 čluny
4, 3 čluny tam máme
4 i oceány

4 a už to nemám kam dát
teď máme třeba
nabídku, budeme mít úplně
unikátní auto
který, jako dobře, to tam ještě
někam nadzpe, ma tím to končí
protože už to fakt nemám kam dát
ale třeba písemnosti, fotografie
cokoliv takového uniformy, vodznaky
viznamenání máme tam obrovské sbírky
velmi zajímavé sbírky
z 90. l.
státních viznamenání, rád bílý holovážov
s řetězem a podobní věci
takže to získáváme buď
přívodem, nebo jak říkám darem
no a nebo výměnou
i výměny se vopčas dělaj, ale to
bývá málo kdy
že to mě teď zauvodá, jako že já bych
přišla, že mám doba šavli
popradědovi a vy mi dáte vybrat
co bych si za to jako chtěla vzít
ulož mzou
pro radědečkole
je to skvělí, je to četnická šavle
má příběh, má ménu, to je
ten eksponát je od to vždycky lepší
hledite se, ale bylo by hezký, kdyby stám jít
darovala, že jo, se musím chovat
jako dobrý hospodář
vy řekne to, no já bych to radši vyměnila
tak já vám nabídnu prostě to
co je pro vás
předmětem zájmu a co my jsme
schopní vám vyměnit
to možný je, samozřejmě
jsou taky výměny, který jsou nemožný
tam nejde vhodnotu tý věci, kterou my
chceme, tam jde o to, jak my
zapadné do tý sbírky
a jo, dá se to vyměnit
takhle kdybyste měla takovou ležšavlý
tak my vám jí rád

básí zbavíme, kde vám to bude
když se doma na zděžil
být můzou i zméné
a věnováno a teď my
zpracujem ten přívěk, protože když máme
ménu toho člověka, který byl
třeba nositelnem toho stejnokruly
tak my se snažíme k tomu
když máš věci, spisy
kde sloužil, kdo to byl
pokud ty spisy personální existujou
no tak si je, stánem na fotí se to
potom to přidáváme velmi
často i těm vlastně pozůstalim
pozůstalim je špatně řečeno
těm potomkům, aby oni
měli informace o svým předkovi
tak i se stane, že k tomu nezítíte
vůbec nic, ale
děláme maximum, proto abysme
ten předmět, který takhle dostanem
ještě víc oživily
muzeum, máte třeba nějaký předmět
nebo něco tak zvaně, jak se říká v šuplíku
a těšíte se, až to
třeba jenovystavíte nebo zrealizujete
tojí máme
v obrovské šuplíky
víte co my máme
desítky tisíc
exponátů
můžeme vystavit jenom část, to muzeum bohužel
není na fukovací, no nicméně
pravidelně, aby jsme
ty navštívničky, nebo vůbec
ty naše příznivce
zvězovali, co máme pěknýho, tak
třeba v rámci našeho webu
zvěřeníme tzv. exponát měsíce
takže se tam vždycky na fotí to, co je
zajímavý, dá se k tomu
popravdu nějaká popiska, pěkná a podobný
a snažíme se i tyto
exponáty potom z přístupním dveřejnosti

ale co teďko chystáme
teď jsme nově otvírali výstavu
co se týče bezpečí uvody a podvodou
to je ve spolupráci
spolicí, protože my
spolicí ohledně výstavnictví
tak chystá
vlastně tam je výstava o potápěčích
v tom, že už vlastně návštěv víc
vidět krásný potápěč a všechny možný
bobleky a nevím co všechno
další věc, kterou chystáme
tam ale nejsem úplně schopný
říct, se si to dokážeme
udělat do konce roku
tak je velká rosála
stála expozyce ději Českého vězeňství
protože to je věc, která
dneska existuje
ale existuje v rámci
na Pankráci, v Sekierárni
a tam běžná veřejnost nemá přístup
a je to hrozná škoda
protože to vězeňství má
nejenom obrovskou tradici, ale i ten pokro
který zaznamenává podobně
no a my jsme se rozhodli, že poskytneme
vlastně vězeňství službě prostor
který oni zaplní právě
touhleto výstavu, která bude
stála
vystavujeme, třeba teď
úplně nově, no nově, ono je to
od jarátuším
prkno, třeba
to je unikát, který je
dochovali jedinej v celý republice
je splzně
část prkna je
dochovaná ještě na Pankráci, ale jak říkám tam veřejnost
nemůže, to je prkno,
který vlastně na kterým byly
prováděny popravy už
na přilomů 19. a 20. století

v plzni
poté na tom prkne
bylo popraveno 34
myslím 34 retribučních
vězdnů po doce 45 byli
kolaborantěj váleční zločinci
no a nakonec
na 99,9%
na tomto prkne byl popraven
generál Heliodor Píka
to prkno vlastně nám zapůjčilo krajské
ředitelství
v plzni, to což mu samozřejmě děkujeme
a vlastně je vystavený
takže to je
teď co chystáme a napříští do chystáme
rozsáhlou výstavu
protože jsme se domluvili
výstavovat jednotlivý kraje
aby máme 14 policeních kraju
ať se ty kraje prezentujou
takže v tom nejhezčím prostoru
který tam máme
tak vlastně zahajujeme výstavu
krajských ředitelství
a zcela neobvykle zahajujeme dvojkou
čili brnem
je, baraz brna
a no
Prahu si nechávámaš na přes rok
z jednou prostého dvodu
protože Pražské policení ředitelství
jako státní policie bylo založeno
v roce 1785
a v otí doby neprzetržitě funguje
takže bude mít veliký výročí
a k tomu výročí uděláme
výstavu Praze, ale zahajuje
ten cyklus, tak zahajuje brno
po dohodě s panem krajským ředitelem
tak v podstatě udělají o něj
ten start
tohodel cyklu výstáfa
a oni jsou brnáci v tomhle směru

jsou neuvěřitelné šikovní
a věřím, že ta výstavu bude fakt pěkná
když tam pojedeme zpoupáte
na chvíličko
odbočím jenom od muzeáne
se k tomu zase vrátíme
vy jste se scénářesticky podílal
na seriálu Četníci Zlouhačovist
tam se se i zahrál
jestli mám správné informace
já jsem vás pak viděla i v případech
prvního oddělení
a hrál jste i
v místo Zločinu České bodějovice
se mne ten seriál
jak se se cítil před tou kamerou
a tam já si vás
úplně pamatuju
je teda pravda, že já jsem
Gangstraká viděla už je to hrozný
dlouho-dlouho
a jste tam měl za roli?
já měl 3 role
tak v Trháku
to je tá akce
a k chtějíci svojou komparzistu
jednak jsem tomrál policeniu prezidenta
chvilku, tu byla si v Teřiná
jsme tam předávali vyznamenání
pak nějakým místňáka
dneska se ho pouštíme
a vědničce, alebo ve dvojce
vědničce
ale k četníkům z Lohačevic
to bylo kouzevný
protože z cennárista
Peter Bog
tak mě pořádal, jestli bych jim
k tomu nejděl odborní oporace
tak já strašně rád a musím říct
zcela nesebe kriticky
že je těžké být skromný
že jsem nejlepší
že co se týče historické vědohodnosti

to řek bych
vůbec nejdohodnější seriál
takový leotypu
prostě není přesnější
je tam jedna jediná kostimová chyba
kterou dneška naštěstí nikdo nevůby
byl, tu jsem udělal, já jsem udělal
při svém odborném porace
ale nikdo jí ještě našel
ale
fakt my jsme to tenkrát stavili
i na realnych případech
logicky
se to muselo překopat
a to je scenárista
aby to vůbec bylo zajímavé
aby to mělo spát, aby to bylo sledovatelný
aby se to vůbec dalo natočit
a já si myslím, že u těch četníků
z Lohačovice to obrovský povedlo
a fakta práce na tom byla
hrozně zajímavá
a hrozně mě bylo jela
no ta roletam to byla úžasná
to vlastně tam mám dvě roležu
četníka bez nělce
to je kouzevný, kdy
to bylo moc hezký natáčení
a potom vlastně jsem tam hral
na nějaké dražby
ale bylo to
tohle není ani tak nějak
prioritou
bylo naší udělat seriál
nebo a spoň po tý odborný stránce
aby se děl a tam sedí všechno
A jaké třeba máte názor
na četnické humoresky, sedí tam
taky většina těch věcí
protože pro nás jako běžnýho diváka
nám přijde, ale s ty tam jsou třeba nějaký nejence
ne, jsou tam samozřejmě nejence
četnické humoresky jsou něco
ještě trošku jiného

četnické humoresky díky Michalovi
dlouhým jsou fenomenální
nejenom hrecky
logicky, ale především
v tom, že to je úplně první
seriál, které je vlastně
do té doby četníci byli fůj
a tabu a já nevím co
a nebo se o nich úbec nevědělo
minulej režim je prezentoval
jako ty, kteří jsou ty bestie
co strlí do dělníku a takový le povídání
a díky tomu le seriálu
ta veřejno začala dostávat nějaký ponití
vůbec o tom, že ti četníci byli
až byli takový a makový
navíc se tam zase prolíná
celá řadě realních postav
ten Michalovi dlouhý vopravdu
byť ty příběhy někteří jsou taky
samozřejmě realní, ale vzází
na to, že ta pátračka
nebo ty její
členové, tak jsou
skuteční postavy
a ten seriál tenkrát
když jen skuncuje to asi nejoblíbenější seriál do dneška
že jo, tak vopravdu
byl první, byl skvělejš
v tomhle sněru, ale co se týče
takových těch nijancí, který
normální divák nepozná
ale historika nadzvedne
odbláží, když se zabývá, to je stejno
kdo je má podobný věci, tak ty tam samozřejmě
jsou ale myslím si, že ten poměr
nedostatky kvalita
tak je prostě tak
kvalita tam nedne
takže jste se o někdy postěl ten seriál
když se udává se celé
ale četníky z Lubačovicem
taky věděl jenom jednou
a neláká vás se víc hrajecky

zapojit, když se tak na jako dává
te ty dvoj role
to má jednu podmínku
a ta se splněla vlastně
v případech prvního oddělení
a v těch budějovicích to musíte
hráči sami
a to dělá jenom tě největší vězdy
a ty nabídky nechodí
kdyby náro někdo měl nabídku
na větokouze
protože
jak se člověk takhle pohybuje
mezi těma filmáři
ale nevíte jak se dělá
jasný
no a ono to bylo tak
potřebovali bychom pučit uniformu
v oba dva případy
jak pučit uniformu
no tu novou se účastnou uniformu
já říkám to vám nikdo nepučí
ale mi tam potřebujeme jako člověka
který tam čte tu přísahu a podobní věci
a říkám to dobře
tak já vám můžu pučit sebe
celého uniformu
a vy to jako dělá
těchle ceremoniálů
tak jsem pro tu polici
když jsem to nedobno počítel
udělal už přes 300
tak jestli chcete
říkám a v čen to spočí
a no přešte ty tu přísahu
říkám to už jsem dělal asi 300
tak to bych dál
takže jsem přijel na natáčení
když bych sundal i tu menovku
no a a v podstatě
jsem tam udělal to co už jsem dělal moc krát
a to bylo celá rolé
a ty budějovice
to bylo prakticky to samý

jako rád že tam jsem nebyl já s cidulku
ale nějak v ránánu
takže
v podstatě to bylo hrozně jednoduchý
to se nedá říct ani že to je rolé
ale je
a byl se fantasticky
není malých roli
takže to bylo zajímavé
ale hedecky bych se dělal nikdy na angažu
ale chodná, já se dokoje
v tomhle nějak to nemusím
my jsme na začátku
na značili, že vy se zajímáte o historii
a o archivní případy
máme tady i vaši knížku
za který jsem čedla to vaše představení
knížky už máte dvě
na světě
je to možné
já se to se úplně zarazila
že to říkám špatně
no, nového
nového
nového, tak kolega
měloš Vaněček, to je vrchní Vanjá Skolok
v řebe státě není nikdo
kdo by věděl o radu Vanjá Skolí vívíc než on
tak říká, ale pojd'
ještě by jsme mohli zapokraču
jako máme toho do ostyl
no a já mám velikej dluh
mám dvě dluhy
a rozhodsem se
ať se děje, co se děje, že letos teda
opravdu dotahnu konečně do konce
tak je to o teda je Vrnská
tamá letos výročí
a já prostě to fakt
bohotovo 20, takže to udělám
a další dluh je
životopis generála Ješka
to je fenomenální osoba
v rámci četnictva

která to s četníka dotáhláš
na ministra v Nitra
že jo a na člověka, který byl
v odboji, jak ve druhým
tak ve třetím vlastně
a který mu ta policie do dnes
na je letetskou službou
kriminalistickou pátračka
a nevím čím všem
takže to jsou takové dvě resty
který bych teda jako fakt chtěl nějak
dotáhnout, já mám nevýhodu v jedné věci
já neumím na psa příběh, teda fakt to neumím
Výstava ta část o Hubertu Pělčíkovi
je teda asi
pro návštěvníky nejzajímavější expozicí
no nejzajímavější expozicí
vlastně je ta expozice kriminalistů
jako taková a lidi jsou
kryvelačný bestiež
takže počíná je kufrma otily
vranský přes pilčíka, hojera, straku
my tam máme celou řadu takového věcí
brázka, samozřejmě máme originál
vystavenou, nejenom posmrtnou
masku seriového vraha brázka
ale i vražetnou zbraněho
vražetní střeli a podobní věci
takže to je ta část
ta kriminalistika jako taková
která pro ty lidi je opravdu
nejzajímavější
ona je vlastně stavěná docela
je protože to není podle případu
o podle let ale podle kriminalistický metod
takže podle toho je
postavená celá výstava
a tě lidé vlastně jak procházejí
tak počínají identifikací osoby
a otisky prstů
přes krevní stopy se dostanou
až v závědu KDNA
což je vlastně ten poslední fenomen
a ten je v sále kde

vlastně je originál sudu
od lidských vražet
což je ten poslední tak protože
kde jsou Suria Kufry
Suria Kufry
a ještě poslední otázka
v rámci muzea zajímala by mě
jestli je třeba nějaký předmět
který jste v minulosti odmítli vystavit
že by to třeba bylo moc na návštěvníky
no tak já si myslím
že na návštěvníky
není moc nic
to asi o určitě
máme třeba mumifikovnou
mrtvolku dítěte někdy z 30. let
jako náles
to tam všechno jsou takové věci
jsou tam věci
typu fetišizmu
kdy krat spodní právko na Balko
a podobně to jsou věci
které asi nejsou úplně potřeba vystavovat
i když tedko chystáme velikou
vlastně částalí explozíci
která se bude menovat
dějiny prostituce a obchodů z lidmi
tam bude dobová hospoda
pokojík prostitutky
budou tam vystavené
bude to přístupný od 15 let
věci ohledně prostituce
andělíčkářství, pornografie, týdoby
ale vlastně ten přesach je až do dneška
protože
bez spolupráci s odborem
prevence kriminalití ministerstva vnitra
ta moderní sekce bude směřovaná
na to, že ono to
není jenom takový to
jak vidíte v těch filmech
jako že to bylo docela fajn
ono se to, ta prostituce
v 90% se pojila a pojí

stresnou činností mnohdy toho nejhrupšího charakteru
a teď nemluvím jenom vonásirí
na těch ženách páchaných, ale
bohotrodství je to vo obchodu
s bílým asem logický sezbraněm
s drogami, já nevím s čím všim
to je obrovský organizovaný biznes
takže
tadele výstava tam budou věci
který jsme dosud nevystavovali
a to je třeba, jak říkám, dobová pornografie
ale tam je to prostě
limitovaný věkem
a nebo holt státní
zákoní zástupce
jestli tam svoje ratolest vezme
to už bude na jeho zodpovědnosti
takže jsou věci, který nevystavujem
samozřejmě a
není ani potřeba je vystavovat
no a nebo a zrovna třeba je to právě
ta mrtvolka dítěte, kterou si myslím,
že by asi nebylo potřeba
to by ten stěžovat al úplně mě
přišel osobně
si stěžovat
protože nechápe, že todle všechno
s toho hlediska policijního
a muzijního je dokumentace
činu, skutku a něčeho
a nikdy
i když tam máme vystavený
lidský ostatky a podobný
tak to není žádným dehonestujícím
způsobem mimo nepětními
v čteně posmrtných masek
největších válečných zločinců
který tam máme
že Karla Hermann a Franka Jekla
Sterezína a Korta Delíga
to jsou jediný posmrtní maske, které existujou
a ty jsou vystavení tam
a taky nemáme zapotřebí
nestovat, můžu si o těch lidech myslecví

a návštěvník
si myslím na základě informací
který jsou mu poskytnutý ten názor
udělá sám, protože není tupej
co se řekl hezky, ale
když je vaše manželka o policie povídá
a ta si doma operáci je třeba
mě tak jako napadá
no taky myslíte, že si máme výrovni porady
no a nebo že by se si část sedlej
a že
tak to nám dneska přišla krásná věc do muzány
a když se dělali ještě normální u policie
tak to jsme dneska měli hezkou vraždíčku
no a tak by jsme byli v obyčejní místňáci
ale pravda, že u těch vraždící jsme byli většinou první dere
i v těch hodních kruplech
ale nebo jaký ukrádeží krůd
že to bylo různé
ale to víte, že jo
to jinak nejde
a tak ono je to asi
hrozně důležitý, že jste se našel i takou řenobře
většina, že jen do třeba posluchat asi úplně nechce
no nebudete mi běřit, ale je to můj životní krok
a 20 let jste v něj přesleji, že jo
až jsme koukářeši paní
přes 20 let
takže jo a ono
i cery vlastně, který může
přes 20, že jo
tak tohle vnímá
tohle naší práci a povolání a poslání
protože být policistou
asi to je člověk jedno a pak už furt
to jinak ani nejde snad
tak oni to samozřejmě
bude mala v nímaj
a vždycky když koukáme na krimiálkej
tak prostě
tatiňku dejchej
mlačícera dokonce
je milovní horroru
takže atápam

potom hledá takové věci
ale to se opravdu stalo
ale tohle je jako realní
seriují v Raziji zajímaj
postránce psychologie a podobné věci
takže doma takový témata v občas
pokud to je možný, tak samozřejmě probedeme
jsi seri nechcou jít veš lepých rodičů?
no
já bych je nevodrazoval
samozřejmě že nejo
když práce, policie fakt není jednoduchá
ale pro mě je důležitý
aby byli spokojení šťastní s tím co dělaj
a já vždycky říkám hlavně dělejte to co vás baví
protože dělat něco jenom
protože to musíte dělat
že to chtěl rodič nebo že to chtěl nikdo jiný
nebo že se to nosí
to je prostě to nejhorší co se vám může stát
takže oni dělají co je baví za tím
to byla taková hezká tečka
taky postrání pro všechny
tak jo tak panika našem moc děkujeme
že jste se stál našem prvním hostem
děkujeme
a mějte se krásně a už jít se léto
tak zločinu žrouti
a bonusovou část toho to rozovoru
můžete vidět na našem klubu
naopravdovézločiny.cz
a v bonusové část si najdete odpovědě na vaše nejpalcivější otázky
a zákulesní drby
který vám nesmí utíct
ale
když zlaných mrtvol byly mraky
ten krát to bylo
neuvěřitelný
to byla to vlastně vražda zabíliho dne
nájemná vražda
to je fajn
když tam koukají na tisví kamarády
že o kterých třeba něco i ví
nebo věděli minulosti

podstatat celé věci akorá v nepochopení toho
proč mi nebo z jakého důvodu
tu hlavu vystavujem
a to byla krásná seriová vražda
krásná vražda
vyslost s takovýma lidma
jako je běla
ten má souvislost s mráskem
a ten případ nikdy nebyl objasněnej